

1. Góc sân tuổi thơ

ngôi làng dưới chân cầu Nhật Tân, có một đại gia đình cùng tám đứa trẻ với cái sân rộng khoảng 30 mét vuông.

Mặc kệ xung quanh với những hàng quán ồn ào tấp nập kẻ ra người vào thì 30 mét vuông quý giá được tám đứa trẻ sở hữu với đủ trò chơi, từ đi xe đạp, cầu lông, bóng bàn, cho đến bẫy chuột và... đập ruồi.

Người Lớn ở nhà chỉ cần nghe thấy âm thanh với những tiếng tranh cãi, phân xử ốm tởi, hay tiếng cười giòn tan là yên tâm chắc quân số đã đủ.

Thỉnh thoảng Người Lớn liếc mắt ra cánh cổng vẫn đóng và những cái bóng loai chơi di chuyển khắp sân là yên tâm có thể qua hết ngày nghỉ, qua hết ba tháng hè, thậm chí qua cả mùa covid không được đi đâu chúng chỉ ở ăn ngủ, học hành và chơi đùa quanh quẩn ở trong nhà và 30 mét sân.

Cái sân 30 mét vuông thực chất là từ ba mảnh sân nhà ghép lại, không có bức tường ngăn cách.

Nhà của bố mẹ ở đầu hồi, gần với con đường ngõ, có ba chị em – được mẹ đặt tên ở nhà là Ti, Tí, Tỉ cho dễ nhớ.

Nhà chú út ở giữa, có ông bà nội, ở cùng có ba em trai – tên là Cò, Khoai, Tôm.

Còn nhà chú thứ hai ở phía trong cùng, có hai em – Cún và Bông.

Tám đứa trẻ con là ba lứa tuổi, chỉ cách nhau sàn hai năm một nên rất dễ chơi và học với nhau, nhất là những ngày dịch covid ập đến.

Mẹ thường kể, hồi bé mẹ được sống ở một khu tập thể với một dãy nhà dài tầm bảy, tám gia đình cũng có khoảng sân rộng không có tường ngăn cách nên lũ trẻ thoải mái chơi đùa với nhau. Nhưng giờ thì khu tập thể kiểu đó không còn nữa, nhà nào nhà đấy xây kín cổng cao tường nên chắc trẻ con bây giờ không có kí ức như thời của mẹ nữa.

Vì thế khi có một khoảng sân nho nhỏ cho lũ trẻ, mẹ nghĩ rằng có thể nó lại là nơi lưu giữ tuổi thơ của các con và là nơi để mẹ nhớ về những kỉ niệm khó quên của mẹ.

2. Kì nghỉ Tết dài chưa từng có

iao thừa năm 2020 Hà Nội có mưa đá, quanh Hồ Gươm nước ngập. Những tin tức về dịch cúm từ Vũ Hán xuất hiện dày đặc trên ti vi từ cuối năm 2019, nhưng với mọi người thì dường như dịch bệnh vẫn là một cái gì đó còn khá xa xôi.

Năm đó họ hàng vẫn đi chúc Tết tung bưng. Lũ trẻ con kết thúc kì nghỉ Tết như thường lệ và đi học bình thường.

Tuy nhiên, thông tin về ca bệnh Covid-19 mới xuất hiện trong nước đã khiến chỉ sau hai ngày đi học, lũ trẻ tiếp tục được nghỉ Tết tiếp.

Chao ôi là sung sướng!

Nghỉ thế này mới là nghỉ chứ, không phải lo học hành bài vở! Bánh kẹo, mứt miến, giò chả, thịt thà

của dư âm Tết vẫn còn chất đầy ở nhà. Chỉ cần nghĩ thế thôi mà dường như dưa nào dưa dấy đã lên vai cần rồi.

Lũ trẻ được nghỉ học ở nhà sau Tết, nhưng người lớn thì vẫn phải đi làm.

Thế là cứ như tháo cũi sổ lồng, như một kỉ nguyên độc lập tự do được mở ra với lũ trẻ. Cũng từ hôm đấy, sáng mẹ dậy sớm nấu sẵn cơm cho nhưng chiều đi làm về thấy còn rất nhiều. Mẹ lại hỏi:

- Ba chị em trưa không ăn cơm à?

- Con có ăn mà! - Ti nói.

Tí cũng nhanh nhẩu:

- Con cũng có ăn!

Tí không kém phần:

- Con có ăn ạ!

- Thế sao còn thừa nhiều như này, từ mai phải ăn thêm nhé!

- Con ăn no mà mẹ, nếu mà ăn ít thì chiều đói ngay mẹ ạ! - Tí nói.

- Thôi từ mai sáng mẹ không phải nấu cơm sẵn buổi trưa cho bọn con đâu. Con sẽ xuống cầm cơm trưa ăn cho nóng. - Ti ra về chị lớn.

- Ôi tốt quá, hóa ra con tôi cũng lớn và biết giúp mẹ rồi đấy.

